Бий! бий, барабане! — сурми, сурмо, сурми!

У вікна — в двері — ввірвись невідпорною силою,—

В церкву — розметай урочисту відправу,

В школу — годі нидіти школяреві,

Не проминай нареченого — не час йому тішитися з нареченою,

Ані мирного ратая — не час мирно орати поле чи збирати

врожай,—

Так несамовито гримить барабан, так пронизливо кличе сурма!

Бий! бий, барабане! — сурми, сурмо, сурми!

Над міським тлумом, над гуркотом коліс по бруківці;

Чи постелено вдома постіль для того, хто йде до сну? — жоден

не мусить заснути в ліжку!

Жодного гендляра сьогодні, жодного ділка й спекулянта —

чи не годі їм гендлювати?

Чи не годі базікати базікам? Чи не годі співати співакові?

Чи правникові не годі обстоювать справу свою перед судом?

Швидше, гучніше бий, барабане! — дми, сурмо, несамовитіше!

Бий! бий, барабане! — сурми, сурмо, сурми!

Не приставай на замирення, вмовлянь жодних не слухай,

Не зважай на полохливих — нехай собі скімлять та моляться! —

Не зважай на старого, що юнака хоче стримати,

Будь глухою до голосів дитячих і благань материнських,—

Хай навіть мари здригнуться, де мертві лежать,

чекаючи похорону,

Так грізно гримиш ти, о барабане,— так гучно сурмиш ти,

сурмо.

Переклад М. Стріхи